

Suli buli!

3. szám
2009. november

múlt

jelen

„Őrizd meg az emlékezetedben azokat a jó dolgokat, amelyek a nehézségekből születtek. Ezek szolgálnak bizonyítékul a képességeidre, és önbizalmat adnak bármilyen nehézséggel szemben.”

Paulo Coelho

**A POLLACK ISKOLA
DIÁKMAGAZINJA**

jövő

MÚLTIDÉVŐ

„- Tudod, hogy mi számít igazán az életben? Az élményeink. A többi fabatkát sem ér.”
Megszívleltük a jó tanácsot, s hogy még emlékezetesebbek maradjanak az együtt átélt örömteli percek, csokorba szedtük kedvenc pillanatainkat. Felidézzük a gyermeknap strandolást, az osztálykirándulásokat, olvashattok a nyári táborozásról, erdei iskoláról, s a nagy sikerű október 23-i műsorunkról.

Jaj, úgy élvezem én a strandot...

Minden évben jobb és jobb helyszíneken rendezik meg a gyermeknapot. Legutóbb sem volt másképp, a Városi Strandfürdőre esett a választás. Sok tartalmas vetélkedőt, játékot szerveztek nekünk, hogy minél emlékezetesebb maradjon ez a nap is.

Lehetett csúszdázni, ugrálóvárzni, strandolni és még egy bohóc is volt, aki olyan lufit hajtogatott nekünk, amelyet szerettünk volna.

Amikor megérkeztünk, lepakoltunk, s mindenki megnézte, hogy hova kell mennie először. Mi zsinórlabdázni mentünk. Aztán következett minden szépen sorban, ahogyan le volt írva nekünk egy lapra. Jól esett egy kis jégkrém ezen a meleg napon. Szerintem mindenki jól érezte magát, és reméljük, hogy még sok ilyen közös programon vehetünk részt az osztályunkkal.

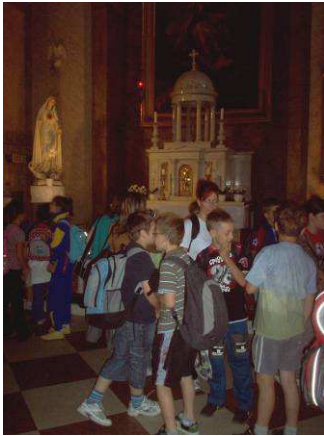
Szabados Nóra 6.b

A bohóc műsora és az ugrálóvár mellett arcfestés, vízi vetélkedő, kézműves foglalkozás, sakk, csocsó és még sok színes program várta a gyerekeket

Bevettük az Egri várat!

Az előző tanév végén Egerbe ment az osztály kirándulni. Először a Bazilikába mentünk. Nagy oszlopok tartották az egészet és az emberek nagyon kicsik voltak az oszlopok mellett.

Aztán megnéztük a Bazilikával szemben lévő Varázstornyot, vagyis a csillagászati múzeumot. A kilencedik emeleten volt egy tejüveg asztal, és tükrök segítségével be lehetett látni az egész várost.

Ezután elmentünk a várba, majd a kazamatákba, láttunk sok ágyút és a

tüzes kereket. Lehetett ott sok hülyeséget venni, csak nekem kevés pénzem volt. Miért nem hoztam több pénzt?!

Dékány Péter 5.b

Sátortábor Füzéren

Tavaly Füzéren voltunk kirándulni. Hihetetlenül jó volt! Sátrakban aludtunk. A gyerekeknek meg kellett egyezniük, hogy ki kivel alszik.

Mikor odaértünk, fel kellett verni a sátrakat, ez elég nagy bonyodalmakat okozott. Hol a szög nem volt meg, hol a kalapács. Mindenki letette a cuccát a házba. Laci bácsi (Ölveczki László osztályfőnök) három kislánya és a felesége is ott volt. A kicsik sokat játszottak. Most sajnos nem emlékszem, de azt hiszem kétszer is voltunk fenn a várban. Csak először eleredt az eső, úgyhogy teljesen elázott a sátor is. Másodszorra persze bementünk. Csak úgy mellékesen hozzáteszem, iszonyúan hosszú volt az út! De megérte, mert nagyon szép volt!

Rengeteget gyalogoltunk, vagyis kirándultunk. Sokszor megvicceltük egymást. Egyszer az egyik osztálytársunkat betemettük az avarba, és a lemaradt csapattal elhitettük, hogy aki az avarban van, eltűnt. A legtöbben elhitték.

Este villámlott. Nyikorgott az ajtó. Olyan volt, mintha valaki ott lett volna. Szerintem a legtöbben csak pár órát aludtunk, a mi sátrunk lakói összesen egyet. Láttunk a szomszédban teheneket, meg igazi baromfit. A szálláshelyről ráláttunk a várra. Jártunk boltban, fagyiztunk is. Nagyon jól éreztük magunkat. Rengeteget röhögöttünk, igaz voltak félelmetes, döbbenetes és egyéb pillanatok is, de szerintem ez a kirándulás mindenkinek nagy élmény marad.

Zabari Emma 6.b

Szemfényvesztés Egerben...

Mi, a 6.a osztály tavaly egy nagyon jó helyen voltunk osztálykiránduláson: Egerben. Szinte minden lehetséges jó helyen megfordultunk. A Minaretben is jártunk, ahol meg kellett mászni 97 meredek lépcsőfokot! De persze voltak olyanok is, akik nem mertek felmenni a közel 40 méter magas épületbe.

A Líceumban is voltunk. Itt megmutatták a régi csillagászati eszközöket. Ezután a Szemfényvesztés Múzeumba mentünk, ahol vaksötétben tapogatóztunk egy pincejában, a kísérőnk pedig egy vak néni volt. Így mutatták meg nekünk, milyen a vakok élete.

Persze a várba is elmentünk, ahol megnézhattük a régi kínzó eszközöket, de ez inkább a fiúknak tetszett. A Marcipán Múzeumban egy egész szoba készült marcipánból!

Ha legközelebb megkérdezik tőletek, hogy hova menjetek osztálykirándulásra, vágjátok rá nyugodtan: EGERBE!!!

Hihetetlen, de ez mind marcipán!

Prokai Panna 6.a

A 2.a iskolaotthonos gyerekek a természetbe vágytak, ők Miskolcra, a Vadasparkba látogattak el.

Sárospatakon jártunk

Osztálykirándulást szervezett a 4.a. Julika néni (Sajó Attiláné) sok szép helyet ajánlott, de mi Sárospatakat választottuk. Nagyon vártuk az indulás napját.

Reggel a vasútállomáson gyülekeztünk és vonattal mentünk Miskolcra. Ott átszálltunk egy másik vonatra, ami elvitt bennünket Sárospatakra. Már utazás közben is jó volt a hangulat, mindenki a barátja mellett üldögélt. Megfigyeltük a települések nevét, az utasfülkéket, még a WC-t is felkerestük, mert sok gyerek még nem utazott vonaton.

Megérkeztünk Sárospatakra, ott rövid sétát tettünk a Szoborkertben, ahol írók, költők szobrai voltak felállítva. Gyönyörködtünk a könyvtárban is. Megtekintettük a Rákóczi Ferenc Múzeumot, ahol értékes relikviákat láttunk. Emlékezetes maradt számomra a várlátogatás. Jutott idő ajándék vásárlására is. Sőt még maradt idő a korabeli játszótér használatára.

Hazafelé a vonaton arról beszélgettünk, hogy gyönyörű kirándulásunk volt. Remélem, hogy idén is sikeres lesz.

Varga Viktória 5.a

Eger a befutó :-)

Tavaly Egerbe mentünk osztálykirándulásra. Reggel fél nyolckor indultunk kisbusszal. Mikor megérkeztünk, lesétáltunk a Bazilika elé, a parkba. Ott megreggeliztünk. Utána átmentünk az egeri Eszterházy Károly főiskola épületébe, a Líceumba. Amikor megérkeztünk, egy olyan terembe mentünk be, ami tele volt mindenféle távcsővel. Ott egy kiselőadást tartottak. Utána átmentünk egy olyan terembe, amiben sokféle kísérletet végezhetünk el. Volt árammal, levegővel, és még sok mással kapcsolatban lévő tudnivaló. Ezután felmentünk egy olyan terembe, ahol egy kis cső nézett a városra, és amit látott, azt kivetítette egy fehér asztalra. Aztán felmentünk a főiskola tetejére és körülnéztünk.

A következő állomás a Vak múzeum volt. Vagyis csak a lányoknak. Mi, fiúk, elmentünk a Mc Donald's-ba ebédelni. Utána cseréltünk. Mi mentünk a múzeumba, ők meg enni. Nagyon jó volt. Nem láttunk semmit és még vásárolni is lehetett a sötétben.

Majd elmentünk az egeri Minarethez. Nem mindenki ment fel a tetejére. Később ellátogattunk a Kopcsik Lajos marcipán kiállításra. Minden marcipánból volt. Még egy egész szoba is. Aztán mentünk a Bazilikába. Kívül amilyen kicsi, ahhoz képest belül milyen tágas. Utána jött az utolsó látnivaló. Az Egeri vár. Mivel itt már majdnem mindenki járt, ezért nem volt nagy újdonság. Attól még szép volt látni a megmaradt emlékeket. Aztán jött értünk a mikrobusz és hazaindultunk.

Számomra nagyon jó volt ez a kirándulás. Akár mennyiszor voltam már Egerben, mégis tudtam valami újat látni.

Sajó András 6.a

Erdei iskola Lázbércen

Hétfő:

Készülődés az erdei suliba. Borús volt az idő és először be sem mehettünk a szálláshelyre. Miután bejutottunk, átvettük a szabályokat és kiosztották a szobákat. A csapattagok egy szobába kerültek. Aznap még a csatakiáltást is ki kellett találni. Már hétfőn túráztunk. Nagyon sokat gyalogoltunk. A visszafelé vezető úton Áron talált egy gyíkot. A sok gyaloglás után visszaértünk az erdei suliba. Este nehéz volt aludni, szokatlan volt a hely, de aki lehunyta a szemét, már aludt is.

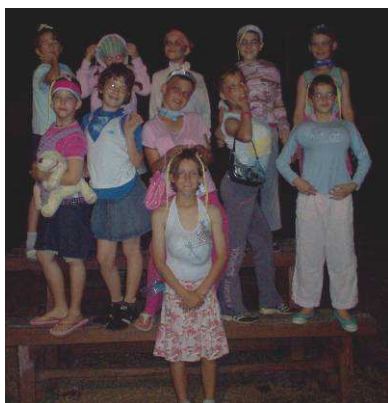
Kedd:

Reggel a fiúk kezdték a reggelit, utána a lányok ettek. A reggeli után pakolni kellett, mert szobaellenőrzés volt. Ebéd után átmentünk a szemben lévő vízmű épületébe, ahol több történetet is hallottunk a víztározóról. Miután ott végeztünk, visszamentünk az erdei suliba és kendőket készítettünk, amiket kék festékbe tettünk. Batikoltunk. Estefelé, vacsora után én és Dorka mosogattunk. Mosogatás után kiválogattuk a kendőket. Zuhanyzás után lefeküdtünk és már aludtunk is.

Szerda:

Kora reggel felébredtünk a túra miatt. Megreggeliztünk és már indultunk is. Odafelé busszal mentünk. A leszállás után bementünk az erdőbe és ott mentünk a legnagyobb sárban, még vízben is. Nagy csalánrengetegen vágunk át, és néhányan nagyon pórul jártak. Magas és szép helyeken jártunk, de egy pontnál visszafordultunk. Amikor beértünk a buszmegállóba, kaptunk nyelvfestős jégkrémet. Viki nagymamája finom palacsintát süített nekünk, mire megérkeztünk. Este Szilvia nénivel (Lekner Szilvia) kint ültünk a hintaágyban, majd a fiúk kijöttek, vagyis a lányok, mert lány szépségverseny volt. A fiúk beöltöztek lányoknak és így indultak a versenyen.

Csütörtök:

Éjjel egy órakor volt a csoki riadó. Mindenki kapott csokit, mert részt vett benne. Reggel megreggeliztünk és rendet raktunk a szobában. Délben szakadt az eső, és akinek nem volt dolga, az kiment játszani. Este előadás volt és mindenki sikeresen szerepelt. A lányok beöltöztek fiúnak, majd utána fáklyákkal sétálva elbúcsúztunk az erdei sulitól.

Péntek:

Különbéféle versenyek voltak, és mindenki jól teljesített. Az erdei suli első helyezettje a Méhecskék csapata lett, ők ügyesen teljesítettek minden próbát. Ezek után összehajoltunk és hazamentünk. Így telt az erdei suli hétfőtől egészen péntekig.

Sütő Viktória 5.a

Élet az erdőben...

„A tudás tapasztalat. Minden más csak adat.”

(Szent Martin)

Az erdei iskola előtt pár nappal mindenki nagyon izgatott volt. Ki kellett alakítani a négyfős csapatokat. Az én csapatomban benne volt: Sütő Viktória, Mátyás Ildikó és Varga Viktória.

Az indulás napján a szülők segítettek, s elvittek minket Lázbércre. Megnéztük a víztározót, s körbevezettek minket a vízmű épületében.

Egyik nap egy kisebb kiránduláson vettünk részt, másik nap kendőt batikoltunk. De a legizgalmasabb nap a nagy túrával kezdődött, aztán gúnyosan kitaláltuk, hogy minden fiú öltözzön be lánynak. A fiúk ezt jó bulinak találták, és mi is élveztük.

Végül az utolsó nap volt egy verseny, ami tíz megállóból állt. Itt különféle feladatokat kellett megoldania a csapatoknak. Később megérkeztek értünk a szülők, s kiderült, hogy mi nyertünk! Elbúcsúztunk és indultunk haza. Én nagyon jól éreztem magam!

Csorba Dorottya 5.a

Dobogókő megdobogtatta a szívünket :-)

Egy csodálatos nyári táborban vehettünk részt Máté Zsolt tanár úr vezetésével. Dobogókőre utaztunk egy Pilis Hotel nevű szállodába. Tökéletes kalandokat és csodaklassz

túrákat éltünk át. Például egy óriási fához rögzített drótkötélen csúsztunk le, nagyon jókat

lubickoltunk a medencében, és egy óriási, végtelennek látszó szakadéokban túráztunk. Az Esztergomi Bazilika megcsodálása is belefért a programba. Nagyon jó volt a kenyérsütés tábortűz mellett. Az sem volt rossz, amikor hazafelé a Duna vizéből kagylókat gyűjtöttünk.

Nekünk ez a tábor olyan klassz élmény volt, hogy leírni és elmondani sem lehet.

Marok Gabriella 5.b

Ünnepélyes megemlékezés - október 23.

Ebben az évben a Pollack Mihály Általános Iskola nyolcadik osztályainak volt a feladata, hogy műsort adjanak elő, az 1956. október 23-i ünnepségen. Ezt Ölveczki László tanár úr állította össze.

A próbákat már szeptemberben kezdtük. Először olvastuk a szerepeinket, az órák elején gyakoroltuk a szöveget. Később az Egressyben is helyet kaptunk, hogy a mozgó jeleneteket is próbáljuk. Hetente kétszer, háromszor gyűltünk össze, és kitartóan, olykor fáradtan álltunk a színpadon. De nagyon élveztük az együtt töltött

időt, a vicces pillanatokot.

A műsor előtt a csapat kissé kimerült a sok próba miatt, de Laci bácsi biztatott minket és mi nem hagytuk cserben. Minden mondatára nagyon odafigyeltünk, és próbáltuk kihozni magunkból a száz százalékot. Ez az előadás is látszott, hisz nagy sikert értünk el...

Igaz, hogy négyszer kellett előadnunk, de a sok taps, a tanáraink segítsége, elismerése kárpótolt bennünket a munkáért. Örültünk annak, hogy a nézőknek meg tudtuk mutatni, mennyi mindent tettek a magyarok a hazáért, hogy képesek voltak az életüket is feláldozni a szabadságért.

Ignác Barbara 8.a

Pillanatképek a műsorból...

Drog- Stop

Kihelyezett diák önkormányzati ülést szervezett az iskolavezetés novemberben, Lázbércen. Minden osztályból az osztálytitkár és a helyettese mehetett.

Az 5. és 6. évfolyamos tanulóknak az egészséges életmódról, a 7. és 8. osztályosoknak a drogról tartottak előadást. Amíg az egyik csoport az előadást

hallgatta, addig a másik játékokat, feladatokat oldott meg. Mindenki valamelyik csapatba tartozott, volt szőlő, körte, alma és dió nevű. A feladatok között szerepelt ételpiramis, keresztretjtvény, stb. Mire vége lett, nagyon megéheztünk. Vendégül láttak minket egy kis pogácsával.

Lukán Martin 6.b és Szabados Nóra 6.b

Na, ne kábíts!

Iskolánk tanulói bebizonyították, hogy önfeledten szórakozni szerek nélkül is lehet. A drog prevenciós program keretében nemrégiben megszervezett diszkó fergeteges bulivá alakult. A karaoke parti, a finom falatok, a zene, és a tánc mellett nagy hangsúlyt kapott az egészséges életmódra nevelés, a drog-, a cigaretta-, és az alkoholmentes életvezetés, valamint az elrettentés az efféle önbecsapástól.

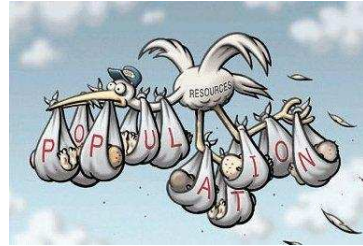
Fociláz...

Az egészséges életmódhoz hozzátartozik a rendszeres sport. Tagozatunk diákjai minden évben – s így idén is - lelkesen készültek, s vettek részt a tanulásban akadályozott tanulóknak szervezett megyei labdarúgó bajnokságon.

GÓLYAHÍR

Az 1.a osztály

Az 1.a osztályos gyerekek iskolaotthonba járnak. Tizenhat lány és tizennégy fiú alkotja az osztályt.

Ügyesen rajzolnak, szépen énekelnek. Néhány fiú karatézik a szabadidejében, más focidzésre jár. A lányok szívesen rajzolnak és táncolnak, ezért mindannyian beiratkoztak a tánc szakkörbe.

Az osztályból sokan tornáznak Andi néninél (Juhászné Tóth Andrea), és nagyon várják, hogy Zsuzsa néni (Kapu Zsuzsa) felvigye őket az informatika terembe ismerkedni a számítógéppel.

Nagyon élvezték a madárgyűrűzést Julika nénival (Sajó Attiláné) és Mariann nénival (Muszka Mariann).

Zsolt bácsival (Máté Zsolt) már többször találkoztak az uszodában.

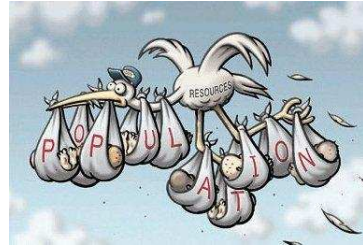
Egy-egy óvodából többen is érkeztek az osztályba, így már az első napokban barátokra leltek. Azóta újabb barátságok is születtek.

Néhányan sajnos még nem tudnak cipőt kötni! Sok kicsi elsős nem éri fel a ruhásszekrény akasztóját, ezért segítünk nekik ilyenkor. Az öltözés egyre ügyesebben és gyorsabban megy.

Tóthné Zahari Ildikó

GÓLYAHÍR

Az 1.b osztály

A Pollack Mihály Általános Iskola 1.b osztályos tanulói harminc fővel kezdték a 2009-2010-es tanévet. Tizennyolc kislány és tizenkét kislány ült kicsit megszeppenve az iskolapadba az első tanítási napon. Közülük kilencen Tardonáról érkeztek.

Nagyon hamar beilleszkedtek az iskolai rendbe, néhány nap múlva már igazi iskolásként viselkedve, a rendet szigorúan betartva, fegyelmezetten vetették magukat a tanulásba. Nagyon tisztelettudó, kedves, társaikra odafigyelő gyerekek. A tanulásban szorgalmasak, felszerelésük, házi feladataik mindig rendben vannak, annyi szorgalmi feladatot készítenek,

hogy tanító nénijük, Sajó Attiláné, alig győzi javítani. Túl vannak már jó néhány érdekes és vidám délutáni programon, amit napközis tanító nénijük, Ipacs Szilvia néni szervezett számukra, pl.: szüretelés, préselés, Halloween-parti, Tökös-játszóház, Mihály-napi forgatag és sok játszótéren eltöltött vidám óra. Reméljük, hogy továbbra is sok örömet szereznek ezek az ügyes gyerekek szüleiknek és tanítóiknak egyaránt. Kívánjuk, hogy érezzék magukat jól ebben az iskolában, s sikereikkel öregbítsék iskolánk jó hírnevét.

Sajó Attiláné

KUCKÓ

A király, akinek három fia van

Egyszer volt, hol nem volt egy idős király, akinek volt három fia. Az idős király azt mondja a három fiának:

- Menjete el világot látni édes fiaim, és amelyiktök a legszebb leányt hozza, az kapja meg tőlem a váramat.

Először ment a legidősebb fiú, akit úgy hívtak, hogy Benjamin. Ment mendegélt a legidősebb fiú, egyszer csak Amerikába ért. Amerikában meglátott egy juhászt. Odament a juhászhoz. A juhász a legidősebb fiúnak azt mondta, hogy keresse meg a kalapját és akkor majd megajándékozza. Benjamin elindult a juhász kalapja keresésére és egy erdőben meg is találta. Elvitte a juhásznak, aki cserébe nekiadta egyetlen lányát. Benjamin elindult a lánnyal és útközben találkozott az ördöggel. Mondja a fiú az ördögnek:

- Huss, huss, ördög, menj vissza a lyukba! - és az ördög úgy megijedt, hogy hazament a lyukba.

Benjamin hazavitte a lányt a várba.

Másodiknak a középső fiú ment világot látni. Őt úgy hívták, hogy Edvárd. Edvárd elindult a falu végére. Meglátott egy juhászt. A juhász arra kérte, keresse meg a köpenyét. Egy medvebarlangban találta meg és visszavitte a juhásznak. A juhász felvette a megkerült köpenyt, s már nem fázott. Hálából megajándékozta a fiút. Edvárd kapott két bárányt, meg egy lányt. Elindult hát a lánnyal és a két báránnyal. Útközben sok emberrel találkozott, akik megcsodálták a lány szépségét. Hazaértek a várba, Edvárd, a lány és a két bárány. A

király nagyon örült a két báránynak. Az állatok szőrét minden évben lenyírták, a gyapjából kabátot és bundát készítettek, amiket aztán szétosztottak a szegény emberek között.

Következett a legkisebb királyfi, akit Artúrnak hívtak. Ment, mendegélt Artúr és meglátott egy szép kastélyt. Ott talált egy gyönyörű lányt. Olyan szép volt, hogy Artúr királyfinak elállt a lélegzete. Feleségül kérte a királylányt. De a király azt mondta, csak akkor adja hozzá a lányát, ha főz neki valamilyen finom ételt. Gondolkodott Artúr, hogy mit főzzön. Elhatározta, hogy készít egy finom báránypörköltet. Mikor a király megkóstolta a báránypörköltet, annyira ízlett neki, hogy megnyalta mind a tíz ujját. Az öreg király ezután jó szívvel adta a királyfinak a lányát. Adott még mellé öt lovat is Artúrnak. A királyfi megköszönte az ajándékot, fogta a lány kezét és elindultak hazafelé.

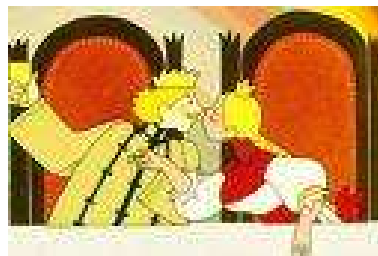
Útközben találkoztak egy sebesült kutyával, akinek a lába fájt. Bekötözte a királyfi a kutya lábát, és vitték magukkal. Tovább bandukolva észrevették, hogy egy tolvaj lovat akar lopni. A kutya a tolvaj mögé osont, ráugrott és ledöntötte a földre. A tolvaj nagyon megijedt és világgá szaladt. Mentek tovább és közben már nagyon elfáradtak.

Útközben megláttak egy kis házat. A házikóban élt egy szegény ember a feleségével. A szegény ember megetette, megittatta őket, majd lepihentek és reggel indultak tovább. Artúr királyfi a szegény embernek ajándékba adott egy gyönyörű lovat.

Vége valahára hazaértek a királyi palotába.

Csaptak nagy lakodalmat, sok

szegény ember evett-ivott. A három királyfi igazságosan uralkodott. Jó király lett belőlük. A juhászbojtártól kapott két báránynak a nyakában szépen csilingelt a csengő, és négy csodaszép lóval boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Mátyás Bence 5.b

Ősz

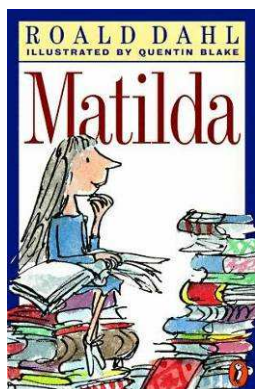
A nyár elbúcsúzik már,
Innentől egy kis borús idő vár.
Kandallókban a tüzek meggyúlnak,
Az állatok is lassan elbújnak.
Az avar beteríti a földet,
Mivel fák vannak körülötte és már nem zöldek.
A patak is csörgedezik még,
Nem hagyta már abba rég.
Ősszel jó a friss levegő
Gyerünk, menjünk, iskolaidő!

Szabados Nóra 6.b

Könyvajánló

Roald Dahl: Matilda

Matilda nem mindennapi kislány, aki már négy évesen felfedezi a könyvek titkait. A szülei, akik „autókereskedő-tévé” életüket élik, nem foglalkoznak csodálatos kislányukkal. Inkább iskolába íratják, hogy ne kelljen vele törődniük. Matilda és fiatal tanárnője – akit Édes kisasszonynak hívnak – összebarátkoznak és szoros kapcsolat alakul ki közöttük. Érdekes dolgok történnek itt. Matilda, ha akarja, utálatosan gonosz igazgatónőjét felemelheti és kirepítheti az ablakon. Édes kisasszony felismeri a lány csodálatos képességeit, de nem mindet...

Szeretem ezt a könyvet, szerintem elolvashatná minden felnőtt és gyermek!

Varga Viktória 5.a

POÉNLESŐ

„A humor a bölcssek esernyője.”
Erich Kästner

Szülői válaszok az ellenőrzőben szereplő beírásokra...

Kedves szülő!

Tájékoztatom, hogy Péter az étkezdében többször is kézzel evett, evőeszköz helyett.”
Köszönöm a tájékoztatást, már tanul lábbal is.

A fiú túl sokat foglalkozik a lányokkal.
Tanárnő, kövezzen meg, de én ennek inkább örülök!

Jancsika rendszeresen nem issza meg az iskolatejet.
Kivégzéséről gondoskodom.

Értesítem a T. Szülőket, hogy fiuk történelemkönyve lapokból áll.
Ellenőriztük, valóban.

Katika nem tud olvasni!
Ha tudna, nem járatnám iskolába.

T. Szülő! Leánya irodalomórán vihogott. Tanárnő
Megdorgáltam. Akkor is vihogott. Szülő

T. Szülő, fia órán nevetetlenül beszélt. Figyelmeztetem.
Szülői válasz: "Engem?"

A harkályt nem kellett volna elhozni!

Két csecsemő beszélget az újszülött osztályon:

- Szia! Te fiú vagy, vagy lány?

- Fiú.

- Honnan tudod?

- Majd ha kiment a nővér, megmutatom. - Kimegy a nővér.

A csecsemő hirtelen lerántja magáról a takarót, és így szól:

- Látod? Kék a zoknim!